

la humanitat

Fundador: LLUÍS COMPANYS

Organ d'Esquerra Republicana de Catalunya - 2.ª quinzena de Novembre del 1945 - 11 Epoca - Núm. 4 Donatiu: 1 Pesseta

EDITORIAL

Noves orientacions

Moltes persones de bona fe, però que es deixen fàcilment impressionar per l'aparença externa dels esdeveniments, es pregunten, amb perplexitat, si l'hora dels partits democràtics i lliberals no ha estat, ja ultrapassada i si aquests, davant la formidable transformació política i social que el món està vivint, no han perdut llur raó d'existència.

Es veritat que les tàctiques i principis que, deu anys enrera, eren els més indicats per a intentar la solució dels problemes que la vida nacional tenia plantejats, no són, avui, els més adequats per tal de fer front i resoldre les noves contingències a que dona lloc una pau que, com a resultat d'una guerra en la qual s'hi han debatut, tan acarnissadament, les ideologies i concepcions econòmico-socials més diverses, presideix el crepuscle d'una era històrica i l'aparició de nous horitzons de llibertat i progrés.

No és menys cert també, però, alhora de l'antiga civilització greco-romana, per no remuntar-nos més enllà, l'home ha cercat, sempre una solució justa i eficient a les necessitats i neguits que el viure en societat li comporta. Hi ha molta gent, que creu que el segle XX ha vist el descobriment de la panacea universal capaç, d'endegar, per si mateixa o per mitjà d'unes quantes fórmules de magia estatal, tots els problemes que fan referència a la distribució de la riquesa, que els hi permetrà cobrir més o menys ampliament, totes llurs conveniències i que l'aconseguir una felicitat paradisiàca, és solament qüestió de temps.

Ara bé; no cal pas ésser gaire erudit per a comprovar, llegint la Història de la filosofia i de les doctrines econòmiques, que els principis fonamentals, substancialment, no han canviat des del temps de Plató i Xenofont, de Cató i Plini, i que les idees cabdals d'aquells grans homes han estat reproduïdes, amb les

naturals diferències que el temps, la cultura i el progrés imposen, en les tesis i definicions de Marx i Engels, d'Adam Smith i Stuart Mill, creadors de les modernes tendències. El que passa és que llurs conclusions han estat, en moltes ocasions, adulterades capriciosament o bé mal aplicades per no haver estat ben interpretades.

No és un sentiment d'escepticisme el que ens dicta les anteriors afirmacions, doncs, és humà i, fins i tot, necessari, aquest impuls que a tots ens mou i ens empeny a cercar sempre la millor manera de donar satisfacció als nostres nobles desitjos i anhels de superació. El que volem destacar, però, és que cal tocar de peus a terra i, deixant de banda panacees i sofismes tractar de donar a les classes mitja i obrera, de Catalunya, el màxim de benestar, comparable amb el dels països més avançats del món.

El poble anglès, que tantes proves ha tantes proves ha donat de seny i capacitat política, cerca sempre en les seves normes fonamentals el sentit realista de les mateixes, deixant de banda la fullaraca que puguin estar cobertes. Doncs, bé, en definir el que entén per «política» diu que aquesta és «l'art de saber fer el que és possible fer», això és, evolucionar permanentment, no perdent mai el contacte amb les darreres innovacions que puguin satisfer les justes aspiracions populars, prescindint sempre, d'ortodòxies tancades i fent, en tot moment, el més eficaç a profit de tota la nació.

El gran filòsof nord-americà, Henry George, l'insigne definidor de les més modernes i formidables transformacions liberals ha dit: «La reforma social no s'aconseguirà per la violència i la pertorbació; per les queixes i les acusacions, sinó per l'avenç del pensament i el progrés de les idees. Fins que pensem correctament no pot haver-hi acció adequada i quan pensem amb correcció, l'acció adequada seguirà a continuació. La força està sempre en mans de les multituds». Els pobles cal que tinguin,

DEL MOMENT

Innocents infants!...

S'ha fet públic que, en virtut d'un acord del Consell de Ministres espanyol, es demanarà als Governos de les Nacions Unides que permetin la vinguda de 50.000 nens, fills de les contrades més batudes i castigades per la guerra, per
(continúa a la pàg. 6)

doncs, aquest sentiment de superació constant, i els partits polítics deuen ésser els fidels interpretadors de llur voluntat.

Esquerra Republicana de Catalunya, per damunt dels homes que hagin conduït els seus destins en el passat, o bé els que puguin fer-ho en el dia de demà — car aquests com a demòcrates, han de sotmetre llurs conductes i errors com també llurs projectes i iniciatives, al judici de tots els catalans —, E. R. de C., repetim, és un partit atent a totes les experiències i realitats que avui es viuen a tot Europa i prèvia l'adaptació a la idiosincràcia de casa nostra, està disposat a adoptar totes aquelles noves orientacions que calgui, per tal de seguir complint, com sempre, la missió sagrada de conduir a Catalunya pels camins de Justícia i de la Democràcia progressiva.

En resum: podem afirmar que E. R. de C., ara més que mai, i gràcies, precisament a la manca de dogmes tancats, està en condicions de resoldre el gran problema de procurar, per a tots els catalans, el màxim desenvolupament de la individualitat de cadascun, fonamentant el sentiment de la responsabilitat de cada membre de la nostra societat, damunt la base de la major llibertat possible, però, subordinant, sempre, a l'interès particular a l'interès comú per a fomentar la civilització i el benestar de la col·lectivitat nacional. Tot això, sense oblidar que, al mateix temps caldrà resoldre el nostre secular plet d'independència política dins el si d'una gran Confederació de pobles lliures d'Ibèria.